

d) władza orzekająca o zabezpieczeniu.

Pozostałe dwa egzemplarze załącza się do akt sprawy.

§ 10. Z chwilą zajęcia dokonanego w myśl § 5 posiadacz i inne osoby, które zarządzały przedsiębiorstwem, tracą zarząd oraz prawo rozporządzania majątkiem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa.

§ 11. Zarządca jest wyłącznie upoważniony do zarządzania przedsiębiorstwem i do wykonywania wszelkich czynności w ramach prawidłowej gospodarki.

Czynności przekraczające zwykły zarząd mogą być wykonywane tylko za zezwoleniem właściwego Ministra. Dotyczy to w szczególności inwestycji, które przekraczają czynności zachowawcze zwykłego zarządu.

§ 12. Po wprowadzeniu w posiadanie niezależnie od czynności zabezpieczających dokonanych przez r. u. l., zarządca powinien niezwłocznie:

a) zgłosić wniosek do Sądu Okręgowego o ujawnienie zarządcy w rejestrze handlowym,

b) powiadomić o ustanowieniu zarządu dłużników przedsiębiorstwa oraz banki, instytucje, w których złożone są pieniądze, lub inny majątek wchodzący w skład przedsiębiorstwa z zaznaczeniem, iż uiszczenie dokonane do rąk dotychczasowego posiadacza, właściciela przedsiębiorstwa, lub osób przez nich upoważnionych nie umarza tego zobowiązania; powiadomienie to może być dokonane również w formie obwieszczenia w Monitorze Polskim.

§ 13. W przypadku ujawnienia majątku nie objętego opisem, zarządca winien spowodować dodatkowy opis majątku przedsiębiorstwa.

§ 14. Zarządca winien dbać o dobro przedsiębiorstwa i jego zachowanie.

§ 15. Zarządca winien prowadzić prawidłową rachunkowość przewidzianą odnośnymi przepisami dla przedsiębiorstw tego rodzaju.

§ 16. Koszty ustanowienia i sprawowania zarządu obciążają majątek objęty w zarząd.

Wysokość wynagrodzenia zarządcy oznaczy właściwy Minister.

W przypadkach, gdy zarządcą jest osoba prawna, wynagrodzenie za sprawowanie zarządu wypłacane będzie osobie prawnej.

§ 17. Nadzór nad czynnościami zarządcy należy do właściwego Ministra.

§ 18. Zarządcy winni władzom nadzorującym przysyłać bilanse i sprawozdania w terminach przez te władze wskazanych, a po ustaniu zarządu — złożyć sprawozdanie z całego okresu jego sprawowania.

§ 19. W przypadku uchylecia orzeczenia o zabezpieczeniu przypadku mienia właściwy Minister odwoła zarządcę, który przy udziale egzekutora r. u. l. wyda właścicielowi protokółarnie cały majątek przedsiębiorstwa.

§ 20. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w/z P. Jaroszewicz Gen. Bryg.
Wiceminister

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z Z. Kliszko
Podsekretarz Stanu

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI
KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

w/z R. Fidelski
Podsekretarz Stanu

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO
MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

w/z E. Stawiński
Podsekretarz Stanu

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki
Podsekretarz Stanu

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

w/z J. Kutin
Podsekretarz Stanu

MINISTER KULTURY I SZTUKI

MINISTER ZDROWIA

J. Dąb-Kociol
S. Dybowski
w/z B. Kożuszniak
Podsekretarz Stanu

MINISTER BUDOWNICTWA

MINISTER KOMUNIKACJI

M. Spychański
J. Rabanowski

708.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 lipca 1949 r.

o ustaleniu wysokości zaliczkowej opłaty za pomoc leczniczą dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty.

o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 8 stycznia 1946 r.

o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz

§ 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, z dnia 5 marca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Leśnictwa, Administracji Publicznej oraz Ziemi Odzyskanych o pomocy leczniczej dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 159) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się zaliczkową opłatę miesięczną za każdą osobę (grono rodzinne), pobierającą zaopatrzenie emerytalne lub rentę, na kwotę 400 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z Tadeusz Kochanewicz
Podsekretarz Stanu

709.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lipca 1949 r.

o terminie wejścia w moc prawa o sądach obywatelskich w gminach wiejskich: Cisów, Górno, Błaszki, i o utworzeniu jednego Sądu Obywatelskiego dla gmin wiejskich: Cisów, Górno i Daleszyce w gminie wiejskiej Daleszyce, oraz jednego Sądu Obywatelskiego dla gminy wiejskiej Błaszki i miejskiej Błaszki w m. Błaszki.

Na podstawie art. 1 § 2, 73 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64), zmienionego dekretem z dnia 21 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 153) — zarządzam, w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Oznacza się dzień 1 sierpnia 1949 r., jako termin, odkąd przepisy tego prawa wchodzi w moc w okręgu gmin wiejskich Cisów i Górno, pow. kieleckiego, oraz w okręgu gminy wiejskiej Błaszki, pow. kaliskiego.

§ 2. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w gminie wiejskiej Daleszyce dla gmin wiejskich Cisów, Górno i Daleszyce.

§ 3. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w m. Błaszki dla gminy wiejskiej i miejskiej Błaszki.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z T. Rek

Podsekretarz Stanu

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

W. Wojski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

710.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie planowania kasowego.

§ 1. Celem właściwego regulowania obiegu pieniądza gotówkowego w gospodarce narodowej wprowadza się planowanie obrotów pieniądzem gotówkowym, zwane w dalszym ciągu planowaniem kasowym.

§ 2. 1. Instytucją kierującą planowaniem kasowym jest Narodowy Bank Polski.

2. Narodowy Bank Polski:

- sporządza projekt ogólnego planu kasowego
- wykonuje ogólny plan kasowy
- sporządza sprawozdania z wykonania ogólnego planu kasowego
- kontroluje wykonanie planów kasowych.

§ 3. 1. Obowiązkowi planowania kasowego podlegają jednostki wymienione w art. 1 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 294) zwane w dalszym ciągu uczestnikami planowania kasowego.

2. Minister Skarbu może upoważnić Narodowy Bank Polski do zwalniania na określony przeciąg czasu jednostki wymienione w ust. 1 od obowiązku planowania kasowego.

§ 4. 1. Uczestnicy planowania kasowego obowiązani są do sporządzania kwartalnych wniosków kasowych, obejmujących wszystkie obroty gotówkowe i przedkładania ich właściwym bankom (oddziałom) w terminie do dnia 5 miesiąca poprzedzającego planowany kwartał.

2. Przez właściwy bank rozumie się instytucję kredytową, w której uczestnik planowania kasowego posiada rachunek bieżący lub żyrowy.

3. W stosunku do instytucji kredytowych i ich oddziałów właściwym bankiem jest terytorialnie właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. Na podstawie wniosków kasowych uczestników planowania kasowego banki (oddziały) sporządzają wnioski kasowe oddziału banku i przedkładają je właściwym terytorialnie oddziałom Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. Na podstawie wniosków kasowych oddziałów banków (§ 5) oraz wniosków kasowych składanych przez uczestników planowania kasowego bezpośrednio do oddziału Narodowego Banku Polskiego (§ 4), Oddziały Narodowego Banku Polskiego sporządzają wnioski kasowe oddziału NBP i przedkładają je Centrali Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. 1. Na podstawie wniosków kasowych oddziałów NBP (§ 6) Narodowy Bank Polski sporządza projekt ogólnego planu kasowego i przedkłada go Ministrowi Skarbu w terminie do dnia 25 miesiąca poprzedzającego kwartał planowany.

2. Projekt ogólnego planu kasowego wchodzi w system kwartalnego planu finansowego, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu i podlega zatwierdzeniu w trybie stosowanym dla kwartalnego planu finansowego.

§ 8. 1. Na podstawie zatwierdzonego ogólnego planu kasowego Centrala Narodowego Banku Polskiego zatwierdza plany kasowe oddziałów NBP (§ 6), a oddziały NBP zatwierdzają plany kasowe oddziałów banków (§ 5).

2. Na podstawie zatwierdzonych planów kasowych wymienionych w ust. 1) właściwe banki (oddziały) zatwierdzają plany kasowe uczestników planowania kasowego (§ 4).

§ 9. 1. Plany kasowe uczestników planowania kasowego są podstawą wypłat gotówkowych właściwych banków (oddziałów).

2. Plany kasowe banków (oddziałów) są podstawą zaopatrywania banków (oddziałów) w pieniądź gotówkowy przez Narodowy Bank Polski.

3. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do zaliczkowania ogólnego planu kasowego, jeżeli zatwierdzenie planu nie nastąpi przed początkiem kwartału.

§ 10. 1. Zarządzenia dotyczące uczestników planowania kasowego w zakresie techniki obrotów gotówkowych powinny być wydawane w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

2. Obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały zarządzenia dotyczące uczestników planowania kasowego w zakresie określonym w ust. 1) winny być uzgodnione w terminie najdalej do dnia 31.VIII. 1949 r. z Narodowym Bankiem Polskim celem dostosowania ich do potrzeb planowania kasowego.

§ 11. 1. Instrukcja Narodowego Banku Polskiego zatwierdzona przez Ministra Skarbu i Przewodniczącego PKPG ustali:

- szczegółowe zasady planowania kasowego.
- tryb i terminy sporządzania projektów planów,
- zasady wykonywania i kontroli planów,
- zasady sprawozdawczości.

2. Właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim w terminie do dnia 15 września 1949 r. niezbędne zarządzenia celem wprowadzenia planowania kasowego w podległych im względnie w nadzorowanych przez nich jednostkach.

3. Dla jednostek, do których mają zastosowanie przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów państwowych, zarządzenia, o których mowa w ust. poprzedzającym, zostaną wydane przez Ministra Skarbu.

§ 12. 1. Narodowy Bank Polski i właściwe banki za uprzednią zgodą Narodowego Banku Polskiego mogą wstrzymać wypłaty gotówkowe, jeżeli uczestnicy planowania kasowego nie przedłożą planów kasowych w ustalonych terminach i w/g ustalonych zasad.

2. Wstrzymanie wypłat, o których mowa w ust. (1), nie dotyczy wynagrodzeń za pracę.

3. Zarządzenie Ministra Skarbu i Przewodniczącego PKPG ustali termin wprowadzenia i zasady stosowania sankcji przy odchyleniach od planu kasowego.

§ 13. Wykonanie niniejszej uchwały, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym, że planowanie kasowe obejmuje okres od 1 stycznia 1950 r., zaś sprawozdawczość okres od 1 października 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

711.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 roku

w sprawie składu Międzyministerialnej Komisji Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego.

Na podstawie pkt. IV uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 maja 1949 r. w sprawie Podkomisji i Komisji powołanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów zarządzam, co następuje:

1. Międzyministerialna Komisja Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego powołana uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r. składać się będzie z:

- Przewodniczącego Komisji, wyznaczonego przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów,
- Zastępcy Przewodniczącego Komisji, wyznaczonego przez Ministra Handlu Zagranicznego,
- członków i zastępców członków, których wyznaczają po jednym:

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
Minister Handlu Zagranicznego,
Minister Skarbu,
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych,
Minister Handlu Wewnętrznego,
Minister Żeglugi,
Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego,
Prezes Narodowego Banku Polskiego,
Naczelny Dyrektor Państwowego Banku Rolnego i Bank Handlowy S. A.

2. Biuro Międzyministerialnej Komisji Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego wchodzi pod względem organizacyjnym i budżetowym w skład Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

3. Kompetencje Podsekretarza Stanu dla Spraw Handlu Zagranicznego, przewidziane w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r., przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW **H. Mine**

712.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 lipca 1949 r.

w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Pracy.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2 oraz art. 15 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Głównemu Instytutowi Pracy, utworzonemu zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r., nadaje się statut o brzmieniu jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie nadania statutu tymczasowego Głównemu Instytutowi Pracy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 lipca 1949 r.

Statut Głównego Instytutu Pracy Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Główny Instytut Pracy, zwany dalej w skróceniu „Główny Instytut”, działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Pracy, oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. Główny Instytut posiada osobowość prawną.
2. Główny Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Głównego Instytutu w otoku.

§ 3. Siedzibą Głównego Instytutu jest m. Warszawa.

§ 4. Zadaniem Głównego Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji przemysłowej przez ustalenie i stosowanie najbardziej właściwych metod zmierzających do osiągnięcia najwyższej sprawności pracy ludzkiej, a w szczególności:

- organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dla utworzenia podstaw zarówno teoretycznych jak i praktycznych dla nowych metod wytwarzania i organizacji pracy,
- śledzenie postępu technicznego i naukowego oraz udokonalanie i usprawnianie metod pracy już stosowanych w przemyśle,
- inicjowanie nowych metod organizacyjnych i współpraca przy ich wprowadzaniu w przemyśle,
- przeprowadzanie ekspertyz, zleconych prac technicznych i naukowo-badawczych,
- przysposabianie kadr specjalistów w zakresie organizacji pracy według wytycznych właściwych władz,